

6. NEDELJA MED LETOM -B-; Mr 1,40-45

"Hočem, bodi očiščen!" odgovori Jezus gobavcu, ki ga prosi za očiščenje. Za to je prišel: da bi človeka očistil njegove gobavosti. To pomeni greha, zla, hudobije, sovraštva...

Namen Jezusovih čudežev je, da osvobodijo naša globoka hrepenenja, ki jih pustimo spati, ker jih imamo za nemogoča. Ko pa jih vidimo uresničena, dobimo pogum za upanje. Začnemo prositi in odpremo dlan, da bi prejeli to, kar nam **On** želi dati.

Hrepenenje je človekova najvišja sposobnost: ničesar ne naredi, vendar je zmožno vsega, tudi nemogočega - zmožno je samega Boga.

Gobavec pride k Jezusu. Gobavci so bili izključeni iz življenja, so bili brez pravic, brez dostojanstva. In samo izključeni, tisti brez pravic in tisti, ki se ne morejo gibati, imajo neposreden dostop do Jezusa. Kajti Jezus ne prihaja k močnim, k uspešnim. On prihaja k odrinjenim, k pozabljenim, zapuščenim, zasramovanim, zasmehovanim. Moja pravica, da grem h Gospodu ne izvira iz dejstva, da sem pravičen in vreden, lep in dober. Prav zato, ker sem nepravičen in nečist, grd in grešnik, imam pravico, da grem naravnost k Njemu. Bog, ki je, me ljubi, ker je On ljubezen sama. Moja beda ni ovira, temveč mera njegovega usmiljenja. Moj greh, moja *neljubljivost* ga vlečeta k meni z ljubeznijo, ki ne pozna druge mere, kot le mojo potrebo. Božja moč deluje tem močnejše, čim slabša je naša lastna moč.

Bogu se zasmilimo v svojem grehu, ker je Bog in ne človek. Naš greh in naše zlo je kraj, kjer vstopamo v stik z Jezusom. Po svoji pravičnosti se ne bomo nikoli dotaknili Najvišjega. Samo v prepadu naše bede se nas dotakne njegovo neskončno usmiljenje.

Zato si privoščimo spust v svojo lastno bedo, v svojo resničnost, v svojo gobavost, se drzno postavimo pred Jezusa in mu recimo: *Gospod, če hočeš, me moreš očistiti!"*

In očistil nas bo!